

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 8

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 ianuarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 605 din 4 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) și art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2-4
Decizia nr. 630 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 și 4 și art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 244/2011 pentru modificarea art. 16 din Legea nr. 85/1992	4-6
Decizia nr. 699 din 27 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	7-8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.183/2014. — Hotărâre privind nominalizarea autorităților implicate în sistemul de management și control al fondurilor europene structurale și de investiții 2014—2020	9-11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
5.113/2014. — Ordin al ministrului educației naționale pentru aprobarea Metodologiei privind managementul riscurilor de corupție în cadrul Ministerului Educației Naționale și al instituțiilor și unităților subordonate/coordonate a căror activitate vizează învățământul preuniversitar	12-28
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
1.213/2014. — Ordin privind dispunerea radierii instituției financiare nebancale Societatea Comercială DOMENIA CREDIT I.F.N. — S.A. din Registrul general și Registrul special.....	29
1.215/2014. — Ordin privind dispunerea radierii din Registrul general al instituțiilor financiare nebancale a Societății Comerciale METROPOLITAN 10 IMPEX IFN — S.A.	29
ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI	
9/2014. — Hotărâre privind aprobarea cotizațiilor, a termenelor de plată și a obligațiilor declarative pentru membrii Camerei Consultanților Fiscali în anul 2015	30-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 605

din 4 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) și art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ion Vasile N. Niculcea în Dosarul nr. 41.735/3/2010* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 209D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor au transmis la dosar punctul lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate, în sensul netemeinicii acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 și ca inadmisibilă a prevederilor art. 41 din aceeași lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia nr. 160 din 31 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 41.735/3/2010*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Ion Vasile N. Niculcea într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei cereri de obligare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor [devenită Comisia Națională

pentru Compensarea Imobilelor] la desemnarea unui evaluator în vederea emiterii titlului de despăgubire pentru un imobil care nu mai poate fi restituit în natură, pentru care primarul municipiului Giurgiu a propus acordarea de măsuri reparatorii în echivalent și, de asemenea, obligarea aceleiași comisii la emiterea unei decizii de acordare a titlului de despăgubire pentru suma ce ar fi stabilită de evaluator.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 încalcă principiul neretroactivității legii și creează discriminări între aceleași categorii de persoane îndreptățite la despăgubiri, respectiv cele care deja au primit integral despăgubirile convenite și cele care, din cauza comportamentului discreționar al instituțiilor abilitate în procedura de acordare a despăgubirilor, le vor primi în mod eșalonat pe o perioadă de 5 ani. Subliniază că eșalonarea impusă prin art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 intervine după o altă eșalonare anterioară, prevăzută de Legea nr. 247/2005, și după o suspendare a plății prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012. Mai arată că termenele impuse prin art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 pentru soluționarea dosarelor înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor nu pot fi considerate rezonabile. Susține, în același timp, că se încalcă și dreptul de proprietate privată, întrucât persoanele îndreptățite în dosarele de despăgubiri sunt titularele unor drepturi de creanță, care, în accepțiunea Curții Europene a Drepturilor Omului, constituie drept de proprietate, protejat de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile legale criticate nefiind de natură să încalce prevederile art. 15 alin. (2), art. 16 sau art. 21 din Constituție.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 4 coroborate cu cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 sunt retroactive, întrucât, în baza acestor norme, cele mai multe acțiuni formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 au fost respinse ca prematur introduse. Arată că s-a acționat asupra fazei inițiale de constituire a situației juridice, modificându-se în mod esențial regimul juridic creat prin depunerea cererilor de chemare în judecată în termenul legal, cu încălcarea principiului *tempus regit actum*. Apreciază, de asemenea, că prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 aduc atingere principiului egalității în drepturi, întrucât, prin reglementarea noilor termene privind

soluționarea dosarelor înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, se creează premisele unei discriminări fără un criteriu obiectiv și rezonabil. Astfel, persoanele ale căror procese s-au finalizat înainte de intrarea în vigoare a legii s-au aflat într-o situație mai favorabilă față de persoanele ale căror procese au fost în curs de soluționare la data intrării în vigoare a legii. În ce privește prevederile art. 41 din Legea nr. 165/2013 apreciază că nu sunt retroactive, întrucât se aplică tuturor dosarelor care conțin hotărâri judecătorești prin care autoritatea este obligată la emiterea titlului de despăgubire și care vor fi soluționate după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013. Arată că prevederile de lege menționate nu nesocotesc nici principiul egalității și nici nu neagă dreptul beneficiarilor la plata despăgubirilor, ci instituie aplicarea unui nou sistem de calcul.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actului de sesizare, prevederile art. 4, 34 și 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Din motivarea scrisă a excepției de neconstituționalitate rezultă, însă, că, în realitate, autorul acesteia vizează art. 4 teza a doua raportat la art. 34 alin. (1) și la art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, fără să critice și art. 35 din aceeași lege. În consecință, Curtea Constituțională urmează să examineze constituționalitatea prevederilor art. 4 teza a doua raportat la art. 34 alin. (1) și la art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 4 teza a doua: *„Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...).”*;

— Art. 34 alin. (1): *„(1) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni. (...).”*;

— Art. 41 alin. (1): *„(1) Plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, precum și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi, se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014. (...).”*

13. În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția celei penale și contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) și (2) care consacră principiul egalității în fața legii și a autorităților

publice, fără privilegii și fără discriminări și art. 44 alin. (1) și (2) care garantează și ocrotește dreptul de proprietate privată.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Având în vedere că aceste dispoziții sunt incidente în cauza în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, respectiv soluționarea cererii de obligare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la emiterea unei decizii conținând titlul de despăgubire pentru un imobil care nu mai poate fi restituit în natură și pentru care primarul municipiului Giurgiu a propus acordarea de despăgubiri, observând că autorul excepției de față critică aceeași interpretare care a fost constatată ca neconstituțională prin decizia menționată și ținând cont de faptul că această decizie a fost pronunțată ulterior sesizării instanței constituționale cu soluționarea prezentei excepții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 a devenit inadmisibilă, urmând să o respingă ca atare.

15. Curtea observă, totodată, că, în aceste condiții, decizia de constatare a neconstituționalității anterior menționată reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 122 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 27 mai 2014).

16. În ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că acestea vizează plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, precum și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi, textul de lege criticat stabilind că aceasta se realizează în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014. Având în vedere că în favoarea autorului prezentei excepții de neconstituționalitate nu au fost acordate despăgubiri aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013 și nici nu a fost pronunțată o hotărâre judecătorească, rămasă definitivă și irevocabilă la data intrării în vigoare a aceleiași legi, prin care să fie stabilite sume acordate cu titlu de despăgubiri, Curtea constată că prevederile de lege menționate nu au legătură cu soluționarea cauzei. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”*. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 este inadmisibilă.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ion Vasile N. Niculcea în Dosarul nr. 41.735/3/2010* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 630

din 11 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 și 4 și art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 244/2011 pentru modificarea art. 16 din Legea nr. 85/1992

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 și 4 și art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de S.C. „Emfor Montaj” — S.A. din București în Dosarul nr. 32.526/197/2011 al Judecătoriei Brașov — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 135D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții că partea Vasile Onofrei a transmis la dosar note scrise prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părților reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate în motivarea acesteia. Prezintă, în susținerea acestei opinii, și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 13 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 32.526/197/2011, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 și 4 și art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și**

din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de S.C. „Emfor Montaj” — S.A. din București într-o cauză civilă având ca obiect obligarea autorului excepției la încheierea unui contract de vânzare-cumpărare în temeiul art. 7 din Legea nr. 85/1992.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că art. 7 din Legea nr. 85/1992 nu îi este aplicabil, întrucât este o societate cu capital integral privat, care nu a fost înființată prin reorganizarea fostelor unități socialiste în societăți comerciale și nici nu a dobândit prin privatizare proprietatea asupra unor construcții edificate înainte de anul 1989. Precizează că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a arătat că indemnizația pentru lipsirea de proprietate nu trebuie să fie infimă, astfel încât să nu asigure decât o protecție iluzorie și ineficace a dreptului de proprietate. De asemenea, indemnizația trebuie să fie stabilită și achitată cât mai aproape de momentul privării de dreptul de proprietate, astfel ca prin trecerea timpului să nu fie diminuată valoarea în mod nerezonabil. Susține că se restrânge libertatea economică, întrucât se limitează dreptul persoanei juridice cu capital integral privat de a desfășura activitatea de închiriere a imobilelor, iar indemnizația al cărei quantum este derizoriu nu ar putea să acopere achiziționarea unui alt imobil.

7. **Judecătoria Brașov — Secția civilă** a apreciat că excepția de neconstituționalitate întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de Legea nr. 47/1992 și a sesizat Curtea Constituțională în vederea soluționării acesteia, fără să își exprime opinia cu privire la constituționalitatea textelor de lege criticate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. 1 și 4 și art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998. Prevederile art. 16 au fost modificate prin Legea nr. 244/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 14 decembrie 2011. În prezent, textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 7 alin. 1 și 4: „*Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi. (...)*

Evaluarea și vânzarea locuințelor prevăzute la alin. 1 și 2 și la art. 1 alin. 1, pentru care nu s-au încheiat contracte de vânzare-cumpărare până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor face în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi, completate cu prevederile referitoare la coeficienții de uzură din Decretul nr. 93/1977, la un preț indexat în funcție de creșterea salariului minim brut pe țară la data cumpărării, față de cel existent la data intrării în vigoare a Legii nr. 85/1992.”;

— Art. 16: „*Valoarea de vânzare a locuinței se calculează raportat la prețul pieței de către un expert autorizat, în condițiile legii.*”

12. La data introducerii acțiunii ce constituie obiectul procesului în cadrul căruia a fost ridicată prezenta excepție, prevederile art. 16 din Legea nr. 85/1992 aveau următoarea redactare: „*Anexa nr. 1 la Decretul-lege nr. 61/1990 se completează cu prețurile de vânzare ale locuințelor cu confort redus, prevăzute în anexă, care face parte integrantă din prezenta lege*”. Așadar, legiuitorul a schimbat modalitatea de determinare a valorii de vânzare a locuințelor în discuție, renunțând la prețurile prestabilite prin anexa la lege și introducând soluția evaluării acesteia de către un expert autorizat. În această situație, Curtea urmează să aprecieze la care moment trebuie să se raporteze pentru a stabili care este conținutul normativ asupra căruia va exercita controlul de constituționalitate.

13. În acest scop, Curtea reține că, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, a constatat că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională doar dacă se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Or, în cauza de față, atât autorul prezentei excepții de neconstituționalitate, cât și instanța care a sesizat Curtea Constituțională au avut în vedere prevederile art. 16 din Legea nr. 85/1992 în formularea pe care acesta o avea la data introducerii acțiunii. În consecință, având în vedere cele arătate mai sus și ținând cont de principiul *tempus regit actum*, care determină incidența în cauză a textului de lege în această redactare, Curtea va examina constituționalitatea conținutului normativ pe care textul de lege menționat îl avea la acel moment.

14. În opinia autorului excepției, textele de lege criticate încalcă dispozițiile din Legea fundamentală cuprinse în art. 1 alin. (3) în care sunt enumerate caracteristicile statului român, art. 1 alin. (5) care instituie obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 45 referitor la libertatea economică. Se invocă, de asemenea, și prevederile art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la protecția proprietății.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 246 din 29 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 4 iulie 2014, a mai analizat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 și 4 din Legea nr. 85/1992, ridicată din perspectiva unor critici similare, în alte dosare aflate pe rolul Judecătoria Brașov, de aceeași societate care este autor al excepției și în cauza de față.

16. Prin decizia menționată, Curtea a reiterat cele statuate în jurisprudența sa cu privire la prevederile de lege criticate, în sensul că acestea consacră o normă de justiție socială, întrucât dau posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic (Decizia nr. 46 din 23 martie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 29 aprilie 1999, sau Decizia nr. 40 din 14 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 1 iunie 2000). Curtea a reținut că, deși în proprietatea societăților sau a regiilor autonome au intrat și locuințele construite din fondurile proprii în condițiile contractului de privatizare, legiferarea, ulterior adoptării Constituției, a posibilității ca fiecare chiriaș al unei asemenea locuințe să devină proprietar reprezintă, într-adevăr, o limitare legală a dreptului de proprietate al persoanelor juridice respective, dar această limitare este conformă dispozițiilor art. 44 din Constituție și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție. Curtea a constatat, totodată, că obligația de vânzare către chiriași, prevăzută de dispozițiile Legii nr. 85/1992, este o obligație *in rem*, instituită în considerarea obiectului acesteia (locuința construită din fondurile unității economice sau bugetare), iar nu o obligație *in personam*, reglementată în considerarea subiectului, respectiv a societății comerciale în al cărei patrimoniu se află locuința respectivă.

17. Curtea a mai reținut că prevederile art. 7 alin. 1 și 4 din Legea nr. 85/1992 nu contravin dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, având în vedere că, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 54), textul convențional amintit nu garantează în toate situațiile o compensație integrală pentru lipsirea de proprietate, iar obiective legitime, de utilitate publică, precum cele ce urmăresc măsuri de reformă economică sau justiție socială, pot milita pentru o rambursare inferioară valorii de piață a bunului. De asemenea, opțiunea legiuitorului de a reglementa prin norme cu caracter social vânzarea locuințelor construite din fondurile statului către chiriași răspunde exigențelor convenționale, precum și celor instituite prin jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor

omului. Așa cum a constatat și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 3 din 18 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 3 aprilie 2013, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, soluția legislativă criticată respectă și imperativele statuate prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, fiind prevăzută prin lege și urmărind un scop legitim. Curtea Constituțională a observat că scopul legitim îl reprezintă, în acest caz, oferirea posibilității chiriașilor de a cumpăra locuințele, în considerarea contribuției lor la edificarea acestora, precum și a stării materiale a acestora.

18. Curtea nu a putut reține nici încălcarea dispozițiilor art. 45 din Constituție, referitor la principiul constituțional al libertății economice, întrucât acesta nu reprezintă un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de exercitarea sa în limitele stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.

19. Aceleași rațiuni de ordin social reținute de Curte cu referire la prețul de vânzare al locuințelor în discuție sunt pertinente și în ceea ce privește art. 16 din Legea nr. 85/1992, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 244/2011, criticată de autorul excepției. Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că prețul locuințelor construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat a fost reglementat prin lege într-un quantum care să permită chiriașilor să își poată exercita efectiv dreptul la cumpărarea locuințelor (Decizia nr. 61 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 17 aprilie 2014). În același sens pot fi citate și Decizia nr. 324 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 5 februarie 2002, și Decizia nr. 270 din 22 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 6 decembrie 2002.

20. Întrucât în cauza de față nu au fost prezentate argumente noi, de natură să conducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile amintite își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de S.C. „Emfor Montaj” — S.A. din București în Dosarul nr. 32.526/197/2011 al Judecătoriei Brașov — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 7 alin. 1 și 4 și art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 244/2011 pentru modificarea art. 16 din Legea nr. 85/1992, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Buftea și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 699
din 27 noiembrie 2014**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**

Petre Lăzăroiu	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Georges Vadaneaux (Gheorghe Vădănescu) în Dosarul nr. 55.592/3/2010* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 626D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece textul de lege criticat nu are legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 5.121 din 18 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 55.592/3/2010*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurentul-reclamant Georges Vadaneaux (Gheorghe Vădănescu) într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 3.458 din 23 mai 2012 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin care s-a respins acțiunea reclamantului privind: 1. obligarea Statului român la plata despăgubirilor reprezentând contravaloarea unor imobile situate în municipiul Roman și la plata de daune-interese reprezentând contravaloarea prejudiciului suferit ca urmare a refuzului Statului de a le restitui prin

echivalent; 2. obligarea Comisiei Centrale de Stabilire a Despăgubirilor la emiterea unui titlu de despăgubire aferent contravalorii imobilelor respective și la plata de daune-interese reprezentând contravaloarea prejudiciului suferit ca urmare a refuzului de acordare într-un termen rezonabil a despăgubirilor aferente imobilelor. Prin Sentința civilă nr. 3.458 din 23 mai 2012, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a reținut că s-au emis de către primarul municipiului Roman dispozițiile nr. 3.199, 3.201 și 3.200 din 2 noiembrie 2006, de respingere a cererii de restituire în natură și de propunere de acordare a măsurilor reparatorii, dosarele aferente fiind predate Secretariatului Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor prin Procesul-verbal din 14 decembrie 2006.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 44 privind dreptul de proprietate. De asemenea invocă dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la această Convenție. Mai susține că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013 încalcă și principiul neretroactivității legii, întrucât se aplică litigiilor aflate pe rolul instanțelor judecătorești. În acest sens arată că demersul legislativ de a supune termenelor și procedurii administrative instituite prin Legea nr. 165/2013 și categoria cererilor de restituire în natură sau prin echivalent a bunurilor preluate abuziv deduse judecării reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil și a dreptului de proprietate.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 188/2010 și nr. 713/2010, prin care instanța de contencios constituțional a judecat, în ipoteze similare, în sensul că eșalonarea obligațiilor de plată de către stat pentru un interval de 3 ani, urmată de o reeșalonare pentru un interval de 5 ani, nu contravine Constituției. Totodată, invocă și considerentele Deciziei nr. 1.027/2012.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază, în esență, că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 este inadmisibilă, deoarece, așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 177/2014, „având în vedere existența unor proceduri diferite de restituire, în cadrul cărora pot fi incidente atât dispoziții cu caracter procedural, cât și dispoziții cu caracter substanțial, cuprinse în Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, [...] analiza

constituționalității prevederilor art. 4 teza a doua cuprinsă în acest act normativ [...] nu poate fi disociată de indicarea expresă a prevederilor legale cuprinse în acest act normativ, incidente în soluționarea litigiului aflat pe rolul instanței de judecată, în cadrul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.”

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de către partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este reținut în actul de sesizare a Curții Constituționale, îl reprezintă dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Din analiza motivării excepției de neconstituționalitate și ținând cont de circumstanțele speței, Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie art. 4 teza a doua raportat la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, aceste ultime prevederi de lege având ca ipoteză situația dosarelor administrative înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor. Astfel, textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 4 teza a doua: „Dispozițiile prezentei legi se aplică [...] cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor [...] la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 34 alin. (1): „Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi

soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 44 privind dreptul de proprietate. De asemenea invocă dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la această Convenție.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

14. Având în vedere că autorul excepției formulează critici de neconstituționalitate care vizează dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 în interpretarea ce a fost exclusă cadrului constituțional, prin decizia menționată, precum și faptul că aceasta a fost pronunțată la un moment ulterior sesizării Curții Constituționale în prezenta cauză (18 noiembrie 2013), în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții a devenit inadmisibilă.

15. În aceste condiții, decizia de constatare a neconstituționalității dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție (a se vedea, în acest sens, *mutatis mutandis*, și Decizia nr. 339 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 17 iulie 2014).

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Georges Vadaneaux (Gheorghe Vădănescu) în Dosarul nr. 55.592/3/2010* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 noiembrie 2014.

PREȘEDINTE
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind nominalizarea autorităților implicate în sistemul de management și control al fondurilor europene structurale și de investiții 2014—2020

Având în vedere:

— Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 347 din 20 decembrie 2013;

— Regulamentul (UE) nr. 1.299/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind dispoziții specifice pentru sprijinul din partea Fondului european de dezvoltare regională pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 347 din 20 decembrie 2013;

— Regulamentul (UE) nr. 236/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de stabilire a normelor și procedurilor comune pentru punerea în aplicare a instrumentelor Uniunii pentru finanțarea acțiunii externe, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 77 din 15 martie 2014;

— Regulamentul (UE) nr. 231/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA II), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 77 din 15 martie 2014;

— Regulamentul (UE) nr. 232/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de instituire a unui instrument european de vecinătate, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 77 din 15 martie 2014;

— Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 447/2014 al Comisiei din 2 mai 2014 privind normele specifice de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 231/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA II), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 132 din 3 mai 2014;

— Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 897/2014 al Comisiei din 18 august 2014 de stabilire a unor dispoziții specifice privind punerea în aplicare a programelor de cooperare transfrontalieră finanțate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 232/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui instrument european de vecinătate, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 244 din 19 august 2014;

— Regulamentul (UE) nr. 223/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 privind Fondul de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 72 din 12 martie 2014;

— Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 347 din 20 decembrie 2013;

— Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2.799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1.290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 347 din 20 decembrie 2013;

— Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2.328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1.198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1.255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 149 din 15 mai 2014;

— Hotărârea Guvernului nr. 43/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Fondurilor Europene, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2014 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, prin reorganizarea Agenției de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit, cu modificările ulterioare;

— Legea nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre:

a) stabilește organismul de coordonare care efectuează desemnarea autorităților și organismelor implicate în gestionarea fondurilor europene structurale și de investiții 2014—2020;

b) nominalizează autoritățile și organismele implicate în gestionarea fondurilor europene structurale și de investiții 2014—2020 potrivit prevederilor art. 123 alin. (1), (2), (4) și (6) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului

European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului,

publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 347 din 20 decembrie 2013, și ale art. 65 din Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 347 din 20 decembrie 2013.

Art. 2. — În condițiile art. 123 alin. (8) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, Ministerul Fondurilor Europene este organismul care efectuează desemnarea autorităților și organismelor cu rol în gestionarea fondurilor europene structurale și de investiții 2014—2020 prevăzute la art. 123 alin. (1), (2), (4) și (6) din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 și asigură coordonarea acestora.

Art. 3. — În condițiile art. 123 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 se nominalizează Ministerul Fondurilor Europene ca autoritate de management pentru Programul operațional Infrastructură mare, Programul operațional Capital uman, Programul operațional Competitivitate, Programul operațional Asistență tehnică și Programul operațional Ajutorarea persoanelor defavorizate, având responsabilitatea gestionării și implementării asistenței financiare nerambursabile alocate fiecăruia dintre aceste programe, îndeplinind funcțiile prevăzute la art. 125 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 și la art. 32 din Regulamentul (UE) nr. 223/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 privind Fondul de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 72 din 12 martie 2014.

Art. 4. — În condițiile art. 21 din Regulamentul (UE) nr. 1.299/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind dispoziții specifice pentru sprijinul din partea Fondului european de dezvoltare regională pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 347 din 20 decembrie 2013, coroborat cu art. 123 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, precum și în condițiile art. 36 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 447/2014 al Comisiei din 2 mai 2014 privind normele specifice de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 231/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA II), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 132 din 3 mai 2014, și ale art. 20 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 897/2014 al Comisiei din 18 august 2014 de stabilire a unor dispoziții specifice privind punerea în aplicare a programelor de cooperare transfrontalieră finanțate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 232/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui instrument european de vecinătate, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 244 din 19 august 2014, se nominalizează Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice ca autoritate de management pentru Programul operațional regional, Programul operațional Capacitate administrativă și Programul Interreg V—A România—Bulgaria, Programul Interreg V—A România—Ungaria 2014—2020, Programul IPA de cooperare transfrontalieră România—Republica Serbia 2014—2020, Programul operațional comun România—Ucraina 2014—2020, Programul operațional comun România—Republica Moldova 2014—2020, Programul operațional comun Bazinul Mării Negre 2014—2020 având responsabilitatea gestionării și implementării asistenței financiare nerambursabile alocate fiecărui program, îndeplinind funcțiile prevăzute la art. 125 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, respectiv art. 37(1) din Regulamentul (UE) nr. 447/2014 și art. 26 din Regulamentul (UE) nr. 897/2014.

Art. 5. — În condițiile art. 20 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 897/2014 se nominalizează Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice ca autoritate națională pentru Programul operațional comun România—Ucraina 2014—2020, Programul operațional comun România—Republica Moldova 2014—2020, Programul operațional comun Bazinul Mării Negre 2014—2020, Programul Ungaria—Slovacia—România—Ucraina 2014—2020,

Programul Interreg V—A România—Ungaria 2014—2020, Programul transnațional Dunărea 2014—2020, Programul de cooperare interregională INTERREG EUROPE, Programul operațional URBACT III, Programul de cooperare INTERACT III 2014—2020, Programul de cooperare ESPON 2020.

Art. 6. — În condițiile art. 123 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, precum și în condițiile art. 65 din Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013 se nominalizează Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale ca autoritate de management pentru Programul Național de Dezvoltare Rurală, îndeplinind funcțiile prevăzute la art. 125 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 și art. 66 din Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013.

Art. 7. — În condițiile art. 123 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 se nominalizează Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale ca autoritate de management pentru Programul operațional Pescuit și afaceri maritime, îndeplinind funcțiile prevăzute la art. 125 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 și la art. 97 din Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2.328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1.198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1.255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 149 din 15 mai 2014.

Art. 8. — În condițiile art. 7 din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2.799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1.290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 347 din 20 decembrie 2013, se nominalizează Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale și Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură ca agenții de plată, precum și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Direcția pentru coordonarea agențiilor de plăți, ca organism coordonator al agențiilor de plăți, pentru sprijinul financiar din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală, Fondul European pentru Garantare Agricolă și de la bugetul de stat.

Art. 9. — În condițiile art. 123 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 se nominalizează Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și cele 8 structuri subordonate acestuia, cu personalitate juridică, organizate la nivelul celor 8 regiuni de dezvoltare stabilite prin Legea nr. 315/2004 privind dezvoltarea regională în România, cu modificările și completările ulterioare, Ministerul Educației și Cercetării Științifice și Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic ca organisme intermediare pentru Programul operațional Capital uman.

Art. 10. — În condițiile art. 123 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 se nominalizează Ministerul Educației și Cercetării Științifice și Ministerul pentru Societatea Informațională ca organisme intermediare pentru Programul operațional Competitivitate.

Art. 11. — În condițiile art. 123 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 se nominalizează agențiile pentru dezvoltare regională (ADR) ca organisme intermediare pentru Programul operațional regional.

Art. 12. — În condițiile art. 123 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 se nominalizează Ministerul Fondurilor Europene, prin direcțiile de la nivelul celor 8 regiuni de dezvoltare stabilite prin Legea nr. 315/2004, cu modificările și completările ulterioare, și Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri ca organisme intermediare pentru Programul operațional Infrastructură mare.

Art. 13. — În condițiile art. 123 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, precum și în condițiile art. 31 din Regulamentul (UE) nr. 223/2014 se nominalizează Ministerul Finanțelor Publice ca autoritate de certificare pentru Programul operațional Infrastructură mare, Programul operațional Capital uman, Programul operațional Competitivitate, Programul operațional Asistență tehnică, Programul operațional Ajutorarea persoanelor

defavorizate, Programul operațional regional, Programul operațional Capacitate administrativă și Programul operațional Pescuit și afaceri maritime, îndeplinind funcțiile prevăzute la art. 126 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 și la art. 33 din Regulamentul (UE) nr. 223/2014.

Art. 14. — În condițiile art. 96 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, precum și în condițiile art. 7 alin. (4) lit. (a) din Regulamentul (UE) nr. 223/2014, Ministerul Finanțelor Publice este organismul responsabil cu primirea fondurilor de la Comisia Europeană pentru Programul operațional Infrastructură mare, Programul operațional Capital uman, Programul operațional Competitivitate, Programul operațional Asistență tehnică, Programul operațional Ajutorarea persoanelor defavorizate, Programul operațional regional și Programul operațional Capacitate administrativă.

Art. 15. — În condițiile art. 96 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, în condițiile art. 46 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 447/2014, precum și în condițiile art. 59 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 897/2014, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice este organismul responsabil cu primirea fondurilor de la Comisia Europeană pentru Programul Interreg V—A România—Bulgaria, Programul Interreg V—A România—Ungaria 2014—2020, Programul IPA de cooperare transfrontalieră România—Republica Serbia 2014—2020, Programul operațional comun România—Ucraina 2014—2020, Programul operațional comun România—Republica Moldova 2014—2020, Programul operațional comun Bazinul Mării Negre 2014—2020.

Art. 16. — În condițiile art. 21 din Regulamentul (UE) nr. 1.299/2013 coroborat cu art. 123 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013, precum și în condițiile art. 36 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 447/2014 se nominalizează Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice ca autoritate cu funcție de certificare pentru Programul Interreg V—A România—Bulgaria, Programul Interreg V—A România—Ungaria 2014—2020, Programul IPA de cooperare transfrontalieră România—Republica Serbia 2014—2020, îndeplinind funcțiile prevăzute la art. 126 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013.

Art. 17. — În condițiile art. 23 din Regulamentul (UE) nr. 1.299/2013, precum și în condițiile art. 20 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 897/2014 se nominalizează Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice ca unitate de control de prim nivel responsabilă cu verificarea și

validarea cheltuielilor efectuate de către beneficiarii români de asistență tehnică în cadrul programelor de cooperare teritorială europeană, precum și de beneficiarii români în cadrul Programului transnațional Dunărea 2014—2020, Programului de cooperare interregională INTERREG EUROPE, Programului operațional URBACT III, Programului de cooperare ESPON 2020. Unitatea de control de prim nivel îndeplinește rolul de punct de contact în materie de control responsabil cu verificarea și validarea cheltuielilor efectuate de beneficiarii români în cadrul Programului operațional comun România—Ucraina 2014—2020, Programului operațional comun România—Republica Moldova 2014—2020, Programului operațional comun Bazinul Mării Negre 2014—2020, Programului Ungaria—Slovacia—România—Ucraina 2014—2020.

Art. 18. — În condițiile art. 21 din Regulamentul (UE) nr. 1.299/2013 coroborat cu art. 123 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European, precum și în condițiile art. 36 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 447/2014 și art. 20 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 897/2014 și art. 31 din Regulamentul (UE) nr. 223/2014 se nominalizează Autoritatea de Audit de pe lângă Curtea de Conturi a României ca autoritate de audit pentru Programul operațional Infrastructură mare, Programul operațional Capital uman, Programul operațional Competitivitate, Programul operațional Asistență tehnică, Programul operațional Ajutorarea persoanelor defavorizate, Programul operațional regional, Programul operațional Capacitate administrativă, Programul operațional Pescuit și afaceri maritime și pentru programele de cooperare teritorială europeană pentru care Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice este nominalizat autoritate de management, îndeplinind funcțiile prevăzute la art. 127 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013.

Art. 19. — În condițiile art. 9 din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013 se nominalizează Autoritatea de Audit de pe lângă Curtea de Conturi a României ca organism de certificare, pentru sprijinul financiar din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și Fondul European pentru Garantare Agricolă.

Art. 20. — În termen de 20 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, autoritățile publice nominalizate vor supune aprobării Guvernului, după caz, modificarea și completarea actelor normative privind atribuțiile, organizarea și funcționarea acestora.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul fondurilor europene,
Eugen Orlando Teodorovici

p. Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Shhaideh Sevil,
secretar de stat

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Daniel Constantin

Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vâlcov

Ministrul educației și cercetării științifice,
Sorin Mihai Cîmpeanu

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

Ministrul energiei, întreprinderilor mici și mijlocii
și mediului de afaceri,

Andrei Dominic Gereu

Ministrul pentru societatea informațională,
Sorin Grindeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei privind managementul riscurilor de corupție în cadrul Ministerului Educației Naționale și al instituțiilor și unităților subordonate/coordonate a căror activitate vizează învățământul preuniversitar

În conformitate cu prevederile:

- Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;
- Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Legii nr. 7/2004 privind Codul de conduită a funcționarilor publici, republicată;
- Legii nr. 477/2004 privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice;
- Legii nr. 251/2004 privind unele măsuri referitoare la bunurile primite cu titlu gratuit cu prilejul unor acțiuni de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției;
- Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare;
- Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare;
- Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare;
- Legii nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnaleză încălcări ale legii;
- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 1.200/2013 privind monitorizarea respectării normelor de conduită de către funcționarii publici și a implementării procedurilor disciplinare;
- Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 946/2005 pentru aprobarea Codului controlului intern/managerial, cuprinzând standardele de control intern/managerial la entitățile publice și pentru dezvoltarea sistemelor de control intern/managerial, republicat, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind managementul riscurilor de corupție în cadrul Ministerului Educației Naționale și al instituțiilor și unităților subordonate/coordonate a căror activitate vizează învățământul preuniversitar, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Secretarul general adjunct — președintele Comisiei Naționale de Prevenire a Actelor de Corupție în Educație,

direcțiile generale/direcțiile/serviciile din Ministerul Educației Naționale, instituțiile și unitățile subordonate/coordonate a căror activitate vizează învățământul preuniversitar vor aduce la cunoștința personalului prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

București, 15 decembrie 2014.

Nr. 5.113.

ANEXĂ

METODOLOGIE

privind managementul riscurilor de corupție în cadrul Ministerului Educației Naționale și al instituțiilor și unităților subordonate/coordonate a căror activitate vizează învățământul preuniversitar

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — În înțelesul prezentei metodologii, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *structuri ale Ministerului Educației Naționale* — structuri ale aparatului central al Ministerului Educației Naționale și instituții și unități subordonate/coordonate a căror activitate vizează învățământul preuniversitar, respectiv structuri

subordonate acestora ai căror conducători au calitatea de ordonatori de credite;

b) *unitate de muncă* — formă de organizare structurală ce reunește un ansamblu de angajați care realizează același gen de activități, permițând în consecință expunerea la riscuri similare. Unitatea de muncă poate fi regăsită în structura organizatorică a Ministerului Educației Naționale sub denumiri variate: direcție generală, direcție, serviciu, birou sau la structurile subordonate/coordonate sub denumirea de

compartiment, comisie, catedră, consiliu, dar și funcție unică, așa cum sunt, de exemplu, funcțiile de psiholog sau consilier juridic;

c) *coordonator al unității de muncă* — directorul/șeful ori responsabilul cu organizarea activităților din cadrul unei unități de muncă, care furnizează informațiile solicitate de către Comisia Națională de Prevenire a Actelor de Corupție în Educație pe tot parcursul activităților de management al riscurilor de corupție;

d) *activitate* — ansamblu de acte fizice, intelectuale și morale realizate în scopul obținerii unor rezultate;

e) *amenințare de corupție* — acțiunea sau evenimentul potențial de corupție ce poate să apară în cadrul unei activități a Ministerului Educației Naționale sau a unei structuri subordonate/coordonate Ministerului Educației Naționale;

f) *risc de corupție* — amenințare de corupție, vizând un angajat, colectiv profesional sau domeniu de activitate, determinat de cauze/vulnerabilități specifice și de natură să producă un impact cu privire la îndeplinirea obiectivelor/activităților unei structuri;

g) *vulnerabilitate* — slăbiciune în sistemul de reglementare ori control al activităților specifice, care ar putea fi exploatată, stând la baza și putând declanșa săvârșirea unei fapte de corupție. Spre deosebire de amenințare, care este potențială, vulnerabilitatea/cauza există permanent în cadrul activității unei structuri;

h) *materializarea riscului* — translatarea riscului din domeniul incertitudinii, al situației potențiale de corupție în cel al certitudinii, respectiv săvârșirea unei fapte de corupție;

i) *incident de integritate* — eveniment produs la nivelul unei structuri a Ministerului Educației Naționale, urmat de dispunerea față de personalul implicat a uneia dintre următoarele măsuri: trimiterea în judecată, hotărârea definitivă de condamnare pentru fapte de corupție, respectiv aplicarea unei sancțiuni disciplinare ca urmare a efectuării unui test de integritate ori a întocmirii unui raport de evaluare, rămas definitiv, de către Agenția Națională de Integritate;

j) *impact* — efectele produse în cadrul activității unei structuri în cazul în care un risc de corupție se materializează;

k) *responsabil de risc* — personalul de conducere al structurii Ministerului Educației Naționale, responsabilizat prin Registrul riscurilor de corupție pentru implementarea măsurilor de prevenire/control.

Art. 2. — (1) Prezenta metodologie se aplică în scopul adoptării la nivelul tuturor structurilor Ministerului Educației Naționale a unor măsuri de control și/sau prevenire, adaptate cauzelor care determină posibilitatea de apariție a unor fapte de corupție, astfel încât să fie menținute la un nivel acceptabil atât probabilitatea de apariție a acestora, cât și impactul resimțit la nivelul activităților ministerului sau la nivelul structurilor subordonate/coordonate Ministerului Educației Naționale.

(2) Conducătorii structurilor Ministerului Educației Naționale sunt obligați să asigure implementarea prezentei metodologii și să aplice măsuri de prevenire/control care să limiteze expunerea la riscuri de corupție a personalului.

(3) Ministerul Educației Naționale poate colabora, în baza unui protocol, cu Direcția Generală Anticorupție, cu Serviciul Român de Informații sau cu alte structuri/instituții cu competențe în domeniu.

(4) Ministerul Educației Naționale poate coopera la nivel central și teritorial cu structurile specializate ale Direcției

Generale Anticorupție și ale Serviciului Român de Informații, în vederea:

a) planificării și organizării de cursuri ori stagii de formare destinate dobândirii sau perfecționării cunoștințelor și competențelor/abilităților personalului Ministerului Educației Naționale/structurilor subordonate/coordonate, pentru aplicarea prezentei metodologii;

b) adaptării metodelor și instrumentelor utilizate pentru culegerea, analiza, interpretarea și evaluarea categoriilor de date și informații privind riscurile de corupție la particularitățile funcționale sau operaționale ale Ministerului Educației Naționale și ale structurilor subordonate/coordonate;

c) elaborării de ghiduri și proceduri destinate să asigure atingerea obiectivelor activităților și sustenabilitatea rezultatelor;

d) accesării fondurilor structurale, pentru atingerea obiectivelor propuse.

(5) Ministerul Educației Naționale asigură monitorizarea, coordonarea și evaluarea stadiului de implementare a prezentei metodologii și a măsurilor de prevenire/control al riscurilor de corupție de către structurile Ministerului Educației Naționale, pe baza datelor și informațiilor transmise de acestea ori a rapoartelor de monitorizare și reevaluare.

(6) Structurile au obligația de a furniza Ministerului Educației Naționale datele și informațiile solicitate, cu respectarea termenelor și a cerințelor generale ori specifice stabilite.

CAPITOLUL II

Managementul riscurilor de corupție

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 3. — Activitățile de management al riscurilor de corupție au drept scop atingerea obiectivelor:

a) promovarea integrității, transparenței instituționale și a bunei desfășurări a activităților specifice;

b) stabilirea priorităților de intervenție în domeniul prevenirii corupției;

c) asumarea răspunderii de către personalul de conducere cu privire la implementarea măsurilor de prevenire/control al riscurilor de corupție.

Art. 4. — Managementul riscurilor de corupție presupune parcurgerea următoarelor etape:

a) instruirea persoanelor din sfera educației (cadre didactice, personal de conducere, membri ai consiliilor de administrație cu privire la modalitățile de prevenire și combatere a corupției, la importanța integrității);

b) pregătirea activităților;

c) identificarea și descrierea riscurilor de corupție;

d) evaluarea riscurilor de corupție;

e) determinarea și implementarea măsurilor de prevenire/control;

f) monitorizarea și revizuirea periodică a riscurilor;

g) reevaluarea riscurilor.

Art. 5. — (1) În vederea realizării activităților de management al riscurilor de corupție, șefii structurilor Ministerului Educației Naționale dispun, prin decizie, constituirea de comisii pentru prevenirea actelor de corupție în educație, denumite în continuare *comisii*.

(2) Componenta fiecărei comisii se stabilește în funcție de dimensiunea și caracteristicile organizatorice ale structurilor

Ministerului Educației Naționale, avându-se în vedere următoarele categorii de funcții:

- a) coordonatorul comisiei este conducătorul structurii sau o persoană desemnată de către acesta;
- b) membrii comisiei sunt desemnați din rândul personalului de conducere sau sunt persoane desemnate de la nivelul principalelor direcții, servicii, birouri ori similare;
- c) șeful/reprezentantul structurii de control managerial intern;
- d) șeful/reprezentantul structurii de management resurse umane — la nivelul Ministerului Educației Naționale/structurii subordonate/coordonate;
- e) consilierul pentru integritate;
- f) secretarul comisiei, numit de coordonatorul comisiei; secretarul comisiei este și persoana responsabilă cu raportarea stadiului de implementare a Strategiei anticorupție în educație.

(3) La solicitarea structurilor Ministerului Educației Naționale pot participa la activitățile comisiilor și reprezentanți ai organelor abilitate care să asigure instruirea și îndrumarea de specialitate.

(4) Stadiul de implementare a măsurilor de prevenire/control a/al riscurilor de corupție din sistemul educațional este monitorizat de către Comisia Națională pentru Prevenirea Actelor de Corupție în Educație. Componenta și regulamentul de funcționare a acesteia sunt aprobate prin ordin al ministrului.

Art. 6. — (1) Consilierul pentru integritate este persoana desemnată la nivelul structurilor aparatului central al Ministerului Educației Naționale și al structurilor aflate în subordinea/coordonarea Ministerului Educației Naționale, respectiv al structurilor subordonate acestora ai căror conducători au calitatea de ordonatori de credite, pentru sprijinirea activităților de prevenire a corupției.

(2) Șefii structurilor prevăzute la alin. (1) pot dispune desemnarea consilierilor pentru integritate și la alte structuri din subordine, având la bază criteriile minimale reprezentate de:

- a) volumul și complexitatea activităților structurii;
- b) numărul angajaților din cadrul structurilor subordonate sau aflate în coordonare;
- c) posibilitățile concrete de prevenire a corupției;
- d) distanța dintre sediul structurii subordonate/coordonate și sediul structurii ierarhic superioare.

Art. 7. — Consilierul pentru integritate se desemnează prin dispoziție a conducătorului structurii din rândul personalului care respectă normele de deontologie profesională, procedurile de lucru în activitatea desfășurată sau prevederile legale privind incompatibilitățile, interdicțiile, declararea averilor ori conflictul de interese.

Art. 8. — (1) Consilierul pentru integritate are următoarele atribuții:

- a) prezintă materialele transmise de către Ministerul Educației Naționale cu privire la activitatea de prevenire și combatere a corupției personalului din structurile aflate în subordinea/coordonarea Ministerului Educației Naționale;
- b) ține evidența nominală a personalului care participă la activitățile de informare și de instruire anticorupție;
- c) propune șefului structurii organizarea și desfășurarea unor activități de instruire;
- d) sprijină membrii comisiei în realizarea activităților de monitorizare, evaluare/reevaluare a riscurilor ori de realizare a studiilor de caz.

(2) Fișa postului persoanei desemnate consilier pentru integritate se actualizează cu atribuțiile prevăzute la alin. (1) ori de câte ori este necesar, în condițiile legii.

Art. 9. — Șefii structurilor Ministerului Educației Naționale au obligația de a comunica în scris Comisiei Naționale de Prevenire a Actelor de Corupție în Educație, în termen de 30 de zile, orice modificări cu privire la persoanele desemnate consilieri pentru integritate sau a persoanelor responsabile cu raportarea stadiului de implementare a Strategiei anticorupție în educație.

Art. 10. — (1) În vederea realizării activităților referitoare la managementul riscurilor de corupție, fiecare comisie beneficiază de sprijinul coordonatorilor unităților de muncă, aceștia având obligația de a transmite, în termenele și cu respectarea condițiilor specifice, informațiile sau documentele solicitate.

(2) La stabilirea unităților de muncă ce se includ în procesul de identificare și evaluare a riscurilor de corupție se au în vedere categoriile de activități prevăzute la art. 11.

SECȚIUNEA a 2-a

Pregătirea activităților

Art. 11. — (1) Implementarea prezentei metodologii vizează, în etapa de pregătire, următoarele aspecte:

- a) constituirea și stabilirea componenței comisiilor;
- b) informarea personalului privind prevederile prezentei metodologii;
- c) instruirea membrilor comisiei cu privire la aspectele conceptuale și metodologice specifice managementului riscurilor de corupție;
- d) fixarea principalelor repere ale activităților: delimitarea unităților de muncă ce se includ în procesul de analiză, rolul și responsabilitățile fiecărui membru al comisiei, precum și planificarea, desfășurarea și evaluarea activităților.

(2) Activitățile stabilite conform alin. (1) lit. d) sunt prevăzute în Fișa pentru stabilirea sarcinilor, responsabilităților și planificarea activității comisiei, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 12. — Responsabilitatea privind planificarea și desfășurarea instruirii membrilor comisiilor revine Ministerului Educației Naționale, prin structurile sale centrale și teritoriale.

SECȚIUNEA a 3-a

Identificarea și descrierea riscurilor de corupție

Art. 13. — (1) Identificarea și descrierea riscurilor constau în evidențierea amenințărilor de corupție, precum și a vulnerabilităților/cauzelor prezente în cadrul activităților curente ale structurilor Ministerului Educației Naționale care ar putea conduce la săvârșirea unor fapte de corupție.

(2) Pentru identificarea amenințărilor de corupție se desfășoară următoarele activități:

- a) chestionarea conducerii structurilor Ministerului Educației Naționale;
- b) evaluarea activității și a situațiilor specifice de muncă ale angajaților;
- c) descrierea amenințărilor de corupție.

Art. 14. — (1) Pentru identificarea opiniilor cu privire la riscurile de corupție și eficacitatea măsurilor de prevenire/control existente, membrii comisiei realizează chestionarea întregului personal de conducere de la nivelul structurii Ministerului Educației Naționale, exclusiv a coordonatorilor unităților de muncă, utilizând întrebările din Chestionarul pentru identificarea amenințărilor/riscurilor de corupție (ghid de interviu pentru conducerea structurii/componentelor, exclusiv coordonării unităților de muncă), prevăzut în anexa nr. 2.

(2) Informațiile rezultate din analiza chestionarelor se utilizează în activitățile ulterioare de management al riscurilor de corupție.

Art. 15. — Membrii comisiei analizează obiectivele specifice ale structurii Ministerului Educației Naționale, completând, pe baza documentelor interne și/sau, după caz, a consultării coordonatorilor unităților de muncă, Fișa de analiză a activităților vulnerabile la corupție, prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 16. — (1) Potrivit prezentei metodologii sunt considerate vulnerabile la corupție toate activitățile care prezintă slăbiciuni în sistemul de control intern/managerial, de natură a fi exploatate de către angajații structurii sau de către terți, pentru comiterea unor fapte de corupție.

(2) În procesul de analiză de la nivelul unei structuri a Ministerului Educației Naționale vor fi incluse următoarele categorii de activități, după caz:

- a) contacte frecvente cu exteriorul instituției, cu diversele categorii de beneficiari ai serviciilor publice;
- b) gestionarea fondurilor externe ale programelor/proiectelor, a fondurilor comitetului de părinți;
- c) gestionarea informației — deținerea și utilizarea informației, accesul la informații confidentiale, gestionarea informațiilor clasificate;
- d) gestionarea mijloacelor financiar-contabile;
- e) achiziția/gestionarea de bunuri, servicii și lucrări;
- f) gestionarea și funcționarea bunurilor aflate în administrare și a bazei materiale a unității de învățământ;
- g) acordarea unor aprobări ori autorizații;
- h) gestionarea actelor de studii și a documentelor de evidență școlară;
- i) îndeplinirea funcțiilor de control, monitorizare, evaluare și consiliere;
- j) competența decizională exclusivă;
- k) recrutarea și selecția personalului;
- l) constatarea de conformitate sau încălcare a legii, aplicarea de sancțiuni;
- m) constituirea claselor/transferul elevilor;
- n) gestionarea situațiilor școlare;
- o) încheierea situației școlare semestriale/anuale a elevilor;
- p) acordarea premiilor, a recompenselor și a distincțiilor elevilor;
- q) respectarea eticii profesionale;
- r) sancționarea atitudinilor neadecvate funcției de cadru didactic, didactic auxiliar sau personal administrativ;
- s) orice alte activități prevăzute în regulamentele și metodologiile specifice.

Art. 17. — Membrii comisiei și/sau, după caz, coordonatorii unităților de muncă întocmesc pentru fiecare activitate inclusă în Fișa de analiză a activităților vulnerabile la corupție o sinteză a amenințărilor de corupție susceptibile să se manifeste în acel context profesional, având în vedere, cel puțin, următoarele elemente:

- a) sursele posibile de riscuri de corupție la care personalul poate fi expus: persoane, grupuri interesate de serviciile oferite, avantajele sau dezavantajele potențiale pentru terți, materiale ori de altă natură, ce pot fi generate de activitățile desfășurate;
- b) acțiunile ori demersurile premergătoare săvârșirii unei infracțiuni;

c) fapte de corupție care au fost comise anterior în cadrul domeniului de activitate;

d) cazuri de conduită necorespunzătoare sau încălcări ale procedurilor, înregistrate la nivelul structurii.

Art. 18. — Pentru descrierea amenințărilor de corupție, membrii comisiei au în vedere enunțurile utilizate în cadrul Raportului privind riscurile și vulnerabilitățile la corupție specifice structurilor Ministerului Educației Naționale, realizat de către Ministerul Educației Naționale.

Art. 19. — (1) Fișele de identificare, descriere și evaluare a riscurilor de corupție, întocmite conform modelului prevăzut în anexa nr. 4, se completează de către membrii comisiei și/sau, după caz, coordonatorii unităților de muncă, pentru fiecare dintre amenințările identificate conform art. 17.

(2) Pentru identificarea cauzelor aferente fiecărui risc se au în vedere informațiile rezultate în urma derulării etapelor prevăzute la art. 21 și 23, precum și orice alte observații sau analize privind cultura organizațională sau conduita angajaților.

Art. 20. — În vederea identificării vulnerabilităților/cauzelor care determină expunerea la riscuri de corupție, membrii comisiei parcurg următoarele etape:

- a) identificarea cadrului normativ;
- b) analiza incidentelor de integritate;
- c) analiza eficacității sistemului de control intern/managerial al structurii.

Art. 21. — (1) Membrii comisiei și/sau, după caz, coordonatorii unităților de muncă întocmesc, în formatul prevăzut în anexa nr. 5, un raport de evaluare a cadrului normativ aplicabil domeniului de activitate vizat.

(2) Obiectivele analizei cadrului normativ sunt:

- a) identificarea prevederilor ce conțin factori potențiali de manifestare a corupției;
- b) avansarea de propuneri pentru eliminarea normelor care favorizează sau pot favoriza corupția;
- c) propunerea unor măsuri de prevenire/control pentru a reduce expunerea la riscuri de corupție.

Art. 22. — Membrii comisiei, în colaborare cu personalul specializat din cadrul Direcției Generale Anticorupție, Agenția Națională de Integritate sau alte structuri specializate, realizează o analiză generală a incidentelor de integritate care s-au manifestat în cadrul structurilor Ministerului Educației Naționale, ținând cont de următoarele elemente:

- a) evoluția probabilă a diferitelor fenomene infracționale din sfera corupției, a nivelului de gravitate ori a impactului asociat acestora;
- b) activitățile expuse riscurilor de corupție analizate și gradul lor de vulnerabilitate;
- c) modurile de operare utilizate și măsurile pe care făptuitorii le-au adoptat pentru a-și disimula actele infracționale;
- d) măsurile de prevenire/control care au fost adoptate în cadrul domeniilor de activitate unde s-au produs incidente de integritate și gradul de eficacitate a acestora.

Art. 23. — Membrii comisiei și/sau, după caz, coordonatorii unităților de muncă identifică și consemnează în fișele întocmite conform art. 19 eventuale deficiențe în cadrul sistemului de control intern/managerial utilizat, având în vedere:

- a) constatări rezultate din activități de control ori sesizări anterioare, care au identificat deficiențe ori vulnerabilități ale sistemului de control intern/managerial, de natură a favoriza apariția unor fapte de corupție;

b) eficacitatea implementării de către conducerea structurii/Ministerului Educației Naționale a concluziilor și recomandărilor furnizate în urma activităților de control;

c) vulnerabilități la corupție pe care terții le-ar putea exploata în planurile reglementării, organizării, desfășurării și controlului activității, al formării, instruirii și experienței personalului.

SECȚIUNEA a 4-a

Evaluarea riscurilor de corupție

Art. 24. — (1) Evaluarea riscurilor de corupție se realizează cu scopul de a fundamenta decizia cu privire la prioritatea de stabilire a măsurilor de prevenire/control, prin estimarea nivelurilor de probabilitate și impact asupra rezultatelor așteptate și a prestației profesionale a personalului.

(2) Activitatea de evaluare se desfășoară pentru fiecare dintre riscurile înscrise în fișele de identificare, descriere și evaluare a riscurilor de corupție.

Art. 25. — Pentru evaluarea riscurilor de corupție se parcurg următoarele etape:

a) estimarea probabilității de materializare a riscurilor de corupție;

b) determinarea impactului asupra obiectivelor și activităților structurii;

c) aprecierea caracterului adecvat al măsurilor de control existente pentru fiecare risc de corupție;

d) determinarea expunerii la riscuri și a priorității de intervenție;

e) clasificarea și ordonarea riscurilor de corupție.

Art. 26. — (1) Estimarea nivelului de probabilitate se realizează prin aprecierea șanselor de materializare a riscurilor de corupție în cadrul activităților structurii, utilizând informațiile și analizele colectate în etapa de identificare și descriere a riscurilor.

(2) În scopul arătat la alin. (1), membrii comisiei și/sau, după caz, coordonatorii unităților de muncă determină și consemnează în Fișa de identificare, descriere și evaluare a riscurilor de corupție nivelul de probabilitate, utilizând o scală de evaluare în 5 trepte, corespunzător valorilor și indicatorilor descriptivi asociați acestora, prevăzuți în anexa nr. 6.

Art. 27. — Estimarea impactului global al unui risc de corupție constituie activitatea de cuantificare a efectelor posibile ale acestuia asupra obiectivelor, activităților, sarcinilor sau rezultatelor așteptate ale structurii, corespunzător următoarelor componente/dimensiuni:

a) impact asupra nivelului de performanță a activităților și obținerea rezultatelor așteptate;

b) impact asupra calendarului activităților ori întâzieri posibile în termenul de realizare a obiectivelor activității;

c) consecințe exprimate în termeni de buget;

d) consecințe în planul imaginii instituției.

Art. 28. — Pentru determinarea impactului riscurilor de corupție, membrii comisiei au următoarele responsabilități:

a) stabilirea tuturor dimensiunilor posibile ale impactului global, pentru fiecare risc de corupție identificat conform art. 19;

b) stabilirea, sub formă procentuală, pentru dimensiunile identificate conform lit. a), a importanței relative a fiecăreia în cadrul impactului global;

c) estimarea și consemnarea în Fișa de identificare, descriere și evaluare a riscurilor de corupție a impactului global în cazul materializării, utilizând indicatorii descriptivi conform

Scalei de estimare a impactului global al riscului, prevăzută în anexa nr. 7, asociați dimensiunilor prevăzute la art. 27.

Art. 29. — (1) Membrii comisiei și/sau coordonatorii unităților de muncă, după caz, evaluează dacă măsurile de prevenire/control care se adresează riscurilor de corupție identificate au fost proiectate corespunzător și puse în practică în mod eficient.

(2) Pentru îndeplinirea prevederilor alin. (1), membrii comisiei și/sau coordonatorii unităților de muncă, după caz, cuantifică și consemnează în Fișa de identificare, descriere și evaluare a riscurilor de corupție nivelul perceput de eficacitate a fiecărei măsuri de prevenire/control existente, utilizând corespondența prevăzută în anexa nr. 8.

Art. 30. — (1) Membrii comisiei calculează nivelul de expunere la riscuri de corupție, constând în produsul dintre valorile probabilității și impactului global, completând valoarea rezultată în Fișa de identificare, descriere și evaluare a riscurilor de corupție.

(2) Utilizând scala de evaluare a expunerii la riscuri de corupție și corespondența asociată intersecției valorilor impactului și probabilității, prevăzute în anexa nr. 9, membrii comisiei stabilesc și consemnează în Fișa de identificare, descriere și evaluare a riscurilor de corupție prioritatea de intervenție.

Art. 31. — Pe baza priorității de intervenție, în ordinea valorii nivelului de expunere, membrii comisiei clasifică și ordonează riscurile de corupție în următoarele categorii:

a) riscuri minore, care pot fi considerate tolerabile și inerente activităților Ministerului Educației Naționale/structurii, față de care nu este necesară adoptarea unor măsuri suplimentare, ci doar aplicarea celor existente;

b) riscuri moderate, care pot fi monitorizate sau controlate, prin creșterea eficacității măsurilor existente ori, după caz, prin adoptarea unor măsuri suplimentare de prevenire/control;

c) riscuri înalte, caracterizate, simultan, cu o mare probabilitate de apariție și cu o gravitate foarte mare a impactului, care necesită concentrarea atenției conducerii structurii pentru adoptarea/implementarea unor măsuri urgente de prevenire/control adecvate.

SECȚIUNEA a 5-a

Determinarea și implementarea măsurilor de prevenire/control al riscurilor de corupție

Art. 32. — În baza clasificării realizate conform art. 31 și a rezultatelor activităților de identificare, descriere și evaluare a riscurilor de corupție, membrii comisiei propun măsuri pentru prevenirea/controlul acestora.

Art. 33. — (1) Principalele categorii de măsuri de prevenire/control sunt următoarele:

a) măsuri preventive — sunt cele care vizează cauzele identificate și au ca rezultat limitarea probabilității de comitere a unor fapte de corupție de către un terț/angajat interesat:

a.1) măsuri de protecție fizică și monitorizare a accesului la informații, documente ori resurse;

a.2) planificarea și organizarea în mod transparent și ușor de verificat a activităților și a modalității de adoptare a deciziei: separarea responsabilităților, aprobarea activității, supervizarea, pregătirea personalului cu rol de coordonare;

a.3) supervizarea documentelor întocmite și a performanțelor individuale ale personalului;

a.4) separarea atribuțiilor de autorizare, înregistrare ori revizuire pentru a fi evitate riscurile de corupție;

a.5) asigurarea comunicării adecvate către terți a obligațiilor de conduită a personalului;

a.6) dezvoltarea, comunicarea și monitorizarea aplicării de proceduri clare în activitatea curentă;

a.7) promovarea schimbării de atitudine a personalului privind riscurile de corupție, asigurându-se informarea și instruirea adecvată privind obligațiile legale și măsurile de prevenire/control implementate în vederea minimizării riscurilor de corupție;

a.8) dezvoltarea de sisteme informatice pentru serviciile oferite;

a.9) promovarea canalelor de sesizare a unor eventuale fapte de corupție, precum și a măsurilor de protecție a personalului stabilite prin Legea nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii;

b) măsuri realizate în scopul depistării unor eventuale nereguli, după ce riscurile de corupție s-au materializat:

b.1) realizarea/solicitarea realizării de către structurile competente a unor teste de integritate sau alte activități de verificare a respectării normelor legale;

b.2) realizarea de verificări aleatorii ale documentelor și activităților desfășurate;

b.3) realizarea unor activități de control/verificare privind accesul sau implementarea de informații în bazele de date;

b.4) activități de control de fond ori tematic, activități de inventar.

(2) Măsurile suplimentare de prevenire/control se propun în scopul de a reduce probabilitatea de materializare ori de a minimiza impactul riscurilor de corupție, vizează, cu prioritate, riscurile înalte și cele moderate și se înscriu în fișele de identificare, descriere și evaluare a riscurilor de corupție.

Art. 34. — (1) Informațiile rezultate în urma implementării prezentei metodologii se includ în Registrul riscurilor de corupție, care se întocmește de către comisie, conform modelului prevăzut în anexa nr. 10, și se aprobă de către conducătorul structurii Ministerului Educației Naționale, cuprinzând responsabilități pentru toate nivelurile ierarhice ale acesteia.

(2) După aprobare, un exemplar al Registrului riscurilor de corupție, câte un exemplar al fișelor de identificare și descriere a riscurilor de corupție, precum și al raportului prevăzut la art. 18 se transmit Ministerului Educației Naționale/inspectoratelor școlare, după caz.

Art. 35. — În baza documentelor transmise de către structurile Ministerului Educației Naționale și a altor informații privind manifestarea corupției în cadrul acestora, Comisia Națională de Prevenire a Actelor de Corupție în Educație întocmește și actualizează Raportul privind riscurile și vulnerabilitățile la corupție în activitatea Ministerului Educației Naționale.

SECȚIUNEA a 6-a

Monitorizarea și revizuirea riscurilor de corupție

Art. 36. — Activitatea de monitorizare și cea de revizuire a riscurilor de corupție se realizează anual de către structurile Ministerului Educației Naționale, în scopul de a asigura eficacitatea procesului de management al riscurilor de corupție,

respectiv pentru a formula recomandări privind măsuri de prevenire/control.

Art. 37. — (1) Monitorizarea riscurilor de corupție se realizează de către comisie, la nivelul structurii unde aceasta este constituită, respectiv de către Ministerul Educației Naționale.

(2) În vederea realizării activității de monitorizare, anual, până la 1 decembrie, responsabilii de risc stabiliți în Registrul riscurilor de corupție transmit consilierilor pentru integritate rapoarte de evaluare cantitative și calitative privind implementarea măsurilor de prevenire/control al riscurilor de corupție, care conțin cel puțin următoarele informații:

a) indicatori cantitativi aferenți măsurilor propuse pentru prevenirea/controlul riscurilor de corupție;

b) modificările intervenite în privința valorilor de expunere la riscuri de corupție, corespunzătoare nivelurilor de probabilitate și impact;

c) informații privind fapte de corupție sesizate ori constatate în cadrul domeniului de activitate;

d) propuneri de măsuri suplimentare de prevenire/control al riscurilor de corupție;

e) modificări semnificative intervenite în privința reglementărilor specifice activităților desfășurate, de natură a genera analize suplimentare privind eventuale noi riscuri de corupție.

(3) În situația apariției unor riscuri noi de corupție, respectiv a unor informații care pot să modifice nivelul de expunere ori să afecteze eficacitatea activității de prevenire/control, membrii comisiei întocmesc în mod corespunzător fișele de identificare, descriere și evaluare a riscurilor de corupție, reluând etapele aferente prevăzute în prezenta metodologie.

Art. 38. — (1) Pe baza documentelor rezultate în urma aplicării măsurilor prevăzute la art. 37, comisia întocmește Raportul de monitorizare a riscurilor de corupție la nivelul Ministerului Educației Naționale/structurii.

(2) Activitatea de monitorizare de la nivelul unităților de învățământ preuniversitar se finalizează prin adoptarea unui registru revizuit la nivelul inspectoratelor școlare. Acesta va fi transmis Ministerului Educației Naționale până la data de 1 februarie a fiecărui an, împreună cu documentele ce au stat la baza revizuirii acestuia.

(3) Activitatea de monitorizare la nivelul structurilor subordonate/coordonate, altele decât cele de la alin. (2), se finalizează prin adoptarea unui registru revizuit, care se transmite Ministerului Educației Naționale până la data de 1 februarie a fiecărui an, împreună cu documentele ce au stat la baza revizuirii acestuia.

(4) Activitatea de monitorizare la nivelul Ministerului Educației Naționale se finalizează prin adoptarea unui registru revizuit până la data de 1 martie a fiecărui an, împreună cu documentele ce au stat la baza revizuirii acestuia.

Art. 39. — Structurile Ministerului Educației Naționale la nivelul cărora se produc incidente de integritate transmit Ministerului Educației Naționale, în termen de 60 de zile de la luarea la cunoștință, următoarele documente:

a) fișa de identificare, descriere și evaluare a riscurilor de corupție și Registrul revizuit, corespunzător riscului materializat;

b) un raport al șefului nemijlocit al angajatului care a comis fapta, avizat de șeful ierarhic, conținând informații privind măsurile de control adoptate ulterior incidentului de integritate și

de prevenire a unor incidente similare, precum și aprecieri privind cauzele care au stat la baza comiterii faptei.

Art. 40. — (1) În vederea evaluării impactului aplicării prezentei metodologii, a stadiului de implementare a măsurilor de prevenire/control al riscurilor de corupție ori a recomandărilor formulate, Comisia Națională de Prevenire a Actelor de Corupție în Educație de la nivelul Ministerului Educației Naționale, cu sprijinul Direcției Generale Anticorupție, întocmește rapoarte anuale de monitorizare.

(2) Rapoartele prevăzute la alin. (1) se întocmesc pe baza informațiilor transmise de structurile Ministerului Educației Naționale, potrivit prezentei metodologii, precum și a informațiilor rezultate din implementarea unei aplicații informatice de monitorizare a riscurilor de corupție contractată de către Ministerul Educației Naționale în cadrul proiectului PODCA „Prevenirea corupției în educație prin informare, formare și responsabilizare”, SMIS 30342.

SECȚIUNEA a 7-a

Reevaluarea riscurilor de corupție

Art. 41. — Atunci când la nivelul structurilor Ministerului Educației Naționale se constată recurența unor forme de manifestare a corupției, Ministerul Educației Naționale poate solicita sprijinul Direcției Generale Anticorupție pentru realizarea de misiuni de reevaluare.

Art. 42. — (1) Misiunile de reevaluare se realizează în scopul identificării eventualelor disfuncționalități privind managementul riscurilor de corupție și al formulării unor recomandări de măsuri de prevenire/control în domeniul de activitate evaluat.

(2) Ministerul Educației Naționale planifică și realizează activitatea de reevaluare, constând în:

- a) interviuri realizate de personalul de specialitate;
- b) sondaj de opinie, pe un eșantion reprezentativ de angajați;
- c) focus grup, realizat cu participarea personalului structurii ori a altor factori interesați;
- d) analiza documentelor realizate conform prezentei metodologii și a eficacității activităților de prevenire/control privind riscurile de corupție.

Art. 43. — (1) Misiunea de reevaluare se realizează prin:

- a) analiza și evaluarea documentelor întocmite de către structurile Ministerului Educației Naționale, conform prezentei metodologii, în scopul cunoașterii activităților, proceselor ori procedurilor ce urmează a fi evaluate;
- b) analiza cazuisticii de corupție înregistrate în domeniul de activitate;
- c) stabilirea obiectivelor misiunii și a instrumentelor ce urmează a fi utilizate pentru reevaluarea riscurilor de corupție;
- d) planificarea activităților, întâlnirilor, discuțiilor ori interviurilor cu personalul din cadrul domeniului evaluat ori a celorlalte metode ce urmează a fi utilizate;
- e) realizarea vizitelor de reevaluare;
- f) analiza și prelucrarea informațiilor rezultate în urma vizitelor de reevaluare;
- g) realizarea raportului de reevaluare.

(2) Raportul de reevaluare trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

- a) scopul și obiectivele misiunii de reevaluare;

b) datele de identificare a misiunii: structura Ministerului Educației Naționale care face obiectul misiunii, echipa, durata misiunii de reevaluare;

c) metodologia de realizare a reevaluării: documentarea, metodele, tehnicile și instrumentele utilizate;

d) documentele evaluate ori cele întocmite în cursul misiunii de reevaluare;

e) constatările rezultate;

f) raționamentele și deducțiile formulate;

g) concluzii și recomandări de măsuri de prevenire/control al riscurilor de corupție.

Art. 44. — Rapoartele de monitorizare și rapoartele de reevaluare realizate se prezintă conducerii Ministerului Educației Naționale, respectiv structurilor, în vederea dispunerii măsurilor destinate să îmbunătățească procesul de management al riscurilor de corupție.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 45. — În vederea prevenirii faptelor de corupție, personalul de conducere din cadrul Ministerului Educației Naționale/structurilor subordonate/coordonate are următoarele responsabilități:

a) implementează prezenta metodologie și aplică măsurile de prevenire și control al riscurilor la corupție;

b) solicită sprijinul instituțiilor specializate cu privire la măsurile ce pot fi dispuse pentru prevenirea faptelor de corupție din domeniul de competență;

c) asigură participarea personalului din subordine la activitățile de informare și de instruire anticorupție organizate de Ministerul Educației Naționale;

d) sprijină membrii Comisiei Naționale de Prevenire a Actelor de Corupție în Educație din cadrul Ministerului Educației Naționale în realizarea studiilor de caz cu privire la faptele de corupție săvârșite de personalul angajat;

e) furnizează documente referitoare la organizarea și funcționarea structurii, precum și alte date necesare pentru pregătirea activităților de prevenire a faptelor de corupție;

f) promovează campaniile anticorupție inițiate de Comisia Națională de Prevenire a Actelor de Corupție în Educație, prin postarea acestora la avizier și pe prima pagină a site-urilor proprii de internet și intranet.

Art. 46. — Documentația privind implementarea prezentei metodologii se păstrează de către consilierul pentru integritate, pentru a fi disponibilă în cazul evaluării activității de management al riscurilor de corupție.

Art. 47. — Aplicația informatică de monitorizare a riscurilor de corupție, realizată în cadrul proiectului PODCA „Prevenirea corupției în educație prin informare, formare și responsabilizare”, SMIS 30342, se gestionează la nivelul Ministerului Educației Naționale și al structurilor sale.

Art. 48. — În vederea implementării prezentei metodologii, Ministerul Educației Naționale poate colabora cu Agenția Națională de Integritate, Direcția Generală Anticorupție, asociațiile care au ca obiect de activitate prevenirea corupției sau transparența în educație, precum și cu alte instituții specializate.

Art. 49. — Anexele nr. 1—10 fac parte integrantă din prezenta metodologie.

F I Ş Ă
pentru stabilirea sarcinilor, responsabilităţilor şi planificarea activităţii Comisiei pentru prevenirea actelor de corupţie în educaţie

Denumirea structurii Ministerului Educaţiei Naţionale		Data începerii activităţii:		
Domeniile de activitate evaluate:				
—				
—				
Componenţa Comisiei pentru prevenirea actelor de corupţie în educaţie				
Nr. crt.	Numele şi prenumele	Direcţia/Departamentul	Funcţia	Categoria de membru*)
Sarcinile şi responsabilităţile membrilor Comisiei pentru prevenirea actelor de corupţie în educaţie				
Etapă de identificare şi descriere a riscurilor de corupţie				
Nr. crt.	Numele şi prenumele	Sarcini şi responsabilităţi	Documente consultate, redactate ori colectate	Termene
Etapă de evaluare a riscurilor de corupţie				
Nr. crt.	Numele şi prenumele	Sarcini şi responsabilităţi	Documente consultate, redactate ori colectate	Termene
Etapă de determinare şi implementare a măsurilor de prevenire/control al riscurilor de corupţie				
Nr. crt.	Numele şi prenumele	Sarcini şi responsabilităţi	Documente consultate, redactate ori colectate	Termene

*) Se vor menţiona, după caz: conducătorul Comisiei pentru prevenirea actelor de corupţie în educaţie; consilier pentru integritate/etică, membru al Comisiei pentru prevenirea actelor de corupţie în educaţie, şef coordonator al unităţii de muncă.

Chestionar pentru identificarea amenințărilor/riscurilor de corupție (ghid de interviu pentru conducerea structurii/componentelor, exclusiv coordonatorii unităților de muncă)

Data:
Structură:
Unitate de muncă/post:
La ce amenințări/riscuri de corupție considerați că sunteți expus dumneavoastră ori colegii în cadrul activității?
.....
.....
.....
Ce vulnerabilități la corupție ar putea exista în planul reglementării, planificării, organizării, desfășurării și controlului activității dumneavoastră ori în cel al formării sau instruirii dumneavoastră/colegilor?
.....
.....
.....
Care credeți că ar fi probabilitatea ca aceste vulnerabilități să se manifeste în cazul existenței unui interes de săvârșire a unei fapte de corupție? <i>(alegeți un singur răspuns și argumentați).</i>
☐ înaltă, deoarece
.....
☐ medie, deoarece
.....
☐ scăzută, deoarece
.....
Cum ar putea acționa, ce demersuri ar trebui să întreprindă ori ce modalități concrete ar putea utiliza cineva interesat să exploateze aceste vulnerabilități pentru a săvârși o faptă de corupție?
.....
.....
.....
Ce efecte ar putea avea în activitatea dumneavoastră materializarea riscurilor de corupție (săvârșirea unei fapte de corupție)?
.....
.....
.....
Ce măsuri sunt aplicate actualmente pentru eliminarea sau controlul riscurilor de corupție?
.....
.....
.....
Pentru a preveni materializarea riscurilor de corupție, ce soluții/măsuri credeți că sunt posibile/aplicabile în domeniul dumneavoastră de activitate?
.....
.....
.....
Au existat cazuri de corupție (ori suspiciuni de acest gen) în cadrul domeniului de activitate gestionat sau în domeniul de activitate similare din alte instituții?
.....
.....
.....

Au încercat terții să influențeze deciziile vreunui angajat al structurii?

Conducerea este la curent cu eventuale acuzații de corupție care afectează instituția, un domeniu specific de activitate, anumite categorii de personal ori chiar angajați precis identificabili (*prin intermediul modalităților de comunicare formală sau informală cu actuali sau foști angajați, cu reprezentanții organelor de control intern, cu beneficiari interni sau externi ai serviciilor publice furnizate de către instituție*).

Este asigurată transparența procesului de adoptare a deciziilor, prin operațiuni de verificare, raportare și alocare explicită a responsabilităților sau prin furnizarea unei documentații complete și clare?

Există cerința de a ține o evidență clară, scrisă, a procesului de adoptare a deciziei, care să poată fi verificată de către o autoritate de auditare ori control?

Precizați specificul programelor ori măsurilor de control stabilite și puse în practică pentru a elimina/reduce riscurile specifice de corupție pe care unitatea le-a identificat, precum și modul în care aceasta monitorizează și reevaluează aceste programe și controale.

Precizați, pentru o structură având mai multe locații de desfășurare a activității.

1. natura și amploarea activității de monitorizare a locațiilor sau a segmentelor de activitate operaționale

2. dacă există locații sau segmente de activitate în cazul cărora este mult mai probabil ca riscurile de corupție să existe/să se manifeste

Dacă și în ce modalități concrete conducerea comunică angajaților punctele sale de vedere ori așteptările cu privire la practicile corecte de lucru și comportamentul etic (*riscurile de corupție sunt sensibil reduse atunci când managementul demonstrează și comunică importanța valorilor și a comportamentului etic*).

FIȘĂ
de analiză a activităților vulnerabile la corupție

Denumirea structurii:	
Denumirea unității de muncă:	
Data elaborării:	Responsabil cu elaborarea:
	Data revizuirii:

Domenii de activitate	Activități vulnerabile, conform art. 16 din metodologie	Sarcini (zilnice, săptămânale sau ocazionale)

Nr. crt.	Documente întocmite frecvent în cadrul activităților	Conținutul documentelor	Periodicitatea întocmirii acestora	câte cine — ce structură — îl transmite/de la cine — ce structură — îl primește

Nr. crt.	Unitățile/Compartimentele (interne ori externe structurii) cu care se colaborează pentru realizarea sarcinilor	Natura relațiilor de colaborare (activitățile desfășurate în comun)	Cadrul legal al cooperării

Nr. crt.	Materiale, instrumente, mijloace tehnice și auto utilizate pentru îndeplinirea sarcinilor

FIȘĂ
de identificare, descriere și evaluare a riscurilor de corupție

Denumirea structurii Ministerului Educației Naționale:		
Denumirea unității de muncă:		
Activitatea vulnerabilă conform art. 16 din metodologie:		
Data elaborării:	Membru al Comisiei pentru prevenirea actelor de corupție în educație/coordonator al unității de muncă:	Data revizuirii:

Descrierea riscului (amenințarea):
Categoriile de personal expuse riscului:
Cauze/Vulnerabilități ce determină riscul: — cauze din domeniul reglementărilor — slăbiciuni la nivelul capacității de prevenire/control al riscului — surse de amenințare — particularități privind cultura organizațională și caracteristici privind resursele umane
Efectele/Consecințele probabile la nivelul obiectivelor/activităților structurii:

Nivelul riscului	Probabilitate (P) ¹	Impact global (IG)	Expunere (P x IG)	Prioritatea ² (1, 2 sau 3)
Componente/Dimensiuni de impact	Importanța relativă a componentelor ³ (%)	Impact (de la 1 la 5) ⁴	Importanța relativă x impact	
1.				
2.				
n.				
TOTAL	$\Sigma_{[1, n]} 100\%$		$\Sigma_{[1, n]} = \text{Impact Global (IG)}^5$	

Măsuri de prevenire/control existente, aplicate în prezent	Eficiența măsurilor ⁶
1.	

Măsuri de prevenire/control suplimentare propuse pentru prevenirea/controlul riscului	Responsabil de risc
1.	

¹ Se acordă un scor de la 1 la 5 conform anexei nr. 6 la metodologie.

² Conform anexei nr. 9 la metodologie.

³ Fiecărei componente/dimensiuni de impact i se alocă un procentaj referitor la importanță, astfel încât suma procentajelor alocate componentelor să fie 100%.

⁴ Se acordă un scor de la 1 la 5 conform anexei nr. 7 la metodologie.

⁵ Valoarea rezultată se va trece în rubrica corespunzătoare impactului global (IG).

⁶ Valoarea eficienței măsurilor se determină conform anexe nr. 8 la metodologie.

SCALĂ DE ESTIMARE
a probabilității de materializare a riscurilor de corupție

Factor	Scor	Descriere	Indicatori
aproape sigur	5	cel mai probabil se va concretiza > 80% șanse de apariție	<ul style="list-style-type: none"> • este de așteptat să apară în marea majoritate a circumstanțelor profesionale; • se va întâmpla fără îndoială, eventual frecvent; • iminentă.
probabil	4	șansă considerabilă de apariție; nu este neobișnuit 61%—80% șanse	<ul style="list-style-type: none"> • va apărea probabil în multe circumstanțe profesionale; • se va întâmpla probabil, dar nu va reprezenta o problemă persistentă pentru domeniul de activitate; • s-a mai întâmplat în trecut.
posibil	3	producerea sa poate fi avută în vedere 41%—60% șanse de materializare	<ul style="list-style-type: none"> • ar putea apărea în anumite circumstanțe profesionale; • se poate întâmpla ocazional; • s-a întâmplat în altă parte, într-un domeniu de activitate similar.
foarte puțin probabil	2	minimă, dar nu imposibilă; nu este cunoscut să se fi produs 21%—40% șanse de apariție	<ul style="list-style-type: none"> • poate apărea doar în circumstanțe profesionale excepționale; • nu este de așteptat să se întâmple; • nu a fost semnalată în domeniul de activitate.
improbabil	1	practic imposibilă; nu a apărut niciodată 0%—20%	<ul style="list-style-type: none"> • este probabil să nu apară niciodată; • foarte puțin probabil să se întâmple vreodată.

SCALĂ DE ESTIMARE
a impactului global al riscului

Factor	Scor	Indicatori
major/critic	5	<ul style="list-style-type: none"> • imposibilitate de îndeplinire a obiectivelor stabilite pentru domeniul de activitate; • deteriorarea pe termen lung a eficienței activității, întârzieri majore în derularea activităților planificate (mai mult de 6 luni); • pierderi financiare severe pentru înlocuirea ori instruirea personalului, schimbarea procedurilor de desfășurare a activității, achiziții neplanificate de mijloace tehnice etc., reprezentând 25% și mai mult din bugetul anual alocat instituției; • publicitate negativă la nivel internațional, implicarea factorilor politici de la nivel central ori instituțional pentru gestionarea situației create.
ridicat	4	<ul style="list-style-type: none"> • impact semnificativ asupra obiectivelor domeniului afectat, afectarea eficienței acesteia; • perturbarea pe termen mediu a activității, întârzieri semnificative privind desfășurarea în condiții normale a activității (între 3—6 luni); • pierderi financiare majore pentru instituție; • publicitate negativă la nivel național, pierderea încrederii din partea beneficiarilor serviciilor publice.
moderat	3	<ul style="list-style-type: none"> • obiective profesionale atinse parțial, afectarea semnificativă a eficienței acesteia; • perturbarea pe termen scurt a activității; • pierderi financiare semnificative pentru instituție (cel puțin 10% din buget); • o anumită publicitate negativă la nivel local.

Factor	Scor	Indicatori	
redus	2	<ul style="list-style-type: none"> • impact minor asupra atingerii obiectivelor profesionale; • întreruperea neglijabilă, ne semnificativă a desfășurării activității; • pierderi financiare moderate pentru instituție (5% sau mai mult din bugetul alocat); • unele șicane publice izolate, neînsoțite însă de pierderea încrederii. 	Riscul de corupție contribuie puțin ori deloc la apariția sau proliferarea faptelor de corupție.
foarte redus	1	<ul style="list-style-type: none"> • impact minimal sau ne semnificativ asupra atingerii obiectivelor; • nicio perturbare în privința calendarului activității; • pierderi financiare ne semnificative ori minimale pentru structură; • susceptibil de a conduce/provoaca publicitate negativă. 	

ANEXA Nr. 8
la metodologie

EVALUAREA MĂSURILOR DE CONTROL AL RISCURILOR DE CORUPȚIE*)

	Întrebarea 1	Întrebarea 2	Întrebarea 3
	Măsura se adresează în mod efectiv riscului identificat ?	Măsura este bine documentată și comunicată, în mod oficial, celor interesați sau implicați ?	Măsura stabilită este operațională și aplicată în mod consecvent ?
nu	1	1	1
parțial	3	2	2
da	6	3	3
	I_1	I_2	I_3

Nivel	Scor ($I_1 + I_2 + I_3$)	Descriere
ineficient	3	În cel mai bun caz, măsura se adresează riscurilor, dar nu este bine documentată sau aplicată; în cel mai rău caz, măsura nu se adresează cu adevărat riscului vizat, nefiind nici documentată și nici aplicată.
redus/slab	4	Măsura se adresează riscului, cel puțin în parte, dar documentarea și/sau aplicarea trebuie sensibil îmbunătățite și adaptate.
bun	5—8	Măsura se adresează riscului, dar documentarea și/sau aplicarea trebuie îmbunătățite.
foarte bun	9—12	Măsura se adresează riscurilor, este bine documentată și este pusă în aplicare.

*) Se referă atât la măsurile de control/prevenire existente, cât și la cele suplimentare propuse. Fiecare măsură de control/prevenire trebuie să răspundă la cele 3 întrebări, iar în funcție de răspuns va primi un punctaj. Scorul total ($I_1 + I_2 + I_3$) indică nivelul de eficiență al măsurii de control/prevenire.

**SCALA DE EVALUARE
a expunerii la riscuri de corupție**

Nivel de probabilitate

aproape sigur 5	5	10	15	20	25
probabil 4	4	8	12	16	20
posibil 3	3	6	9	12	15
foarte puțin probabil 2	2	4	6	8	10
improbabil 1	1	2	3	4	5

foarte redus 1 redus 2 moderat 3 ridicat 4 critic 5

Nivel de impact

	CATEGORII DE RISCURI	PRIORITATE	TERMEN
	riscuri înalte/extreme	Prioritate 1	necesită concentrarea atenției conducerii structurii pentru adoptarea/implementarea unor măsuri urgente de prevenire/control adecvate
	riscuri moderate	Prioritate 2	pot fi monitorizate sau controlate, prin creșterea eficacității măsurilor existente sau, după caz, prin adoptarea unor măsuri suplimentare de prevenire/control
	riscuri minore	Prioritate 3	pot fi tolerate și vor fi considerate inerente activităților structurii MEN, față de care nu este necesară adoptarea unor măsuri suplimentare, ci doar aplicarea celor existente

*) Scala de evaluare este reprodusă în facsimil.

REGISTRUL RISCURILOR DE CORUPȚIE

Partea I — Identificarea, descrierea și evaluarea riscurilor

Nr. crt.	Identificarea și descrierea riscurilor		Evaluarea riscurilor					
	Descrierea riscului (amenințarea) de corupție	Cauze	Parametrii riscului			Măsuri existente	Aprecierea măsurilor existente ¹⁾	
			Probabilitate	Impact global	Expunere (col. 4 x col. 5)			Prioritate
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.								
2.								
3.								

Partea a II-a — Determinarea și aplicarea măsurilor de prevenire/control

Nr. crt.	Descrierea riscului (amenințarea) de corupție	Măsuri suplimentare ²⁾	Termen/Durată de implementare	Responsabil(i) de risc ³⁾	Monitorizare și revizuire					
					Evaluarea măsurilor de control			Parametrii riscului revizuit ⁴⁾		
					Indicatori de evaluare ⁵⁾	Riscuri de corupție materializate ⁶⁾	Probabilitate	Impact global	Expunere (col. 8 x col. 9)	Prioritate
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1.										
2.										
3.										

1) Valoarea trecută în anexa nr. 4 la metodologie, la „Eficiența măsurilor”.

2) Măsurile de prevenire/control suplimentare, din anexa nr. 4 la metodologie.

3) Conform anexei nr. 4 la metodologie.

4) Se determină pentru riscurile de corupție materializate.

5) Pentru fiecare măsură de control/prevenire suplimentară propusă, conform anexei nr. 8 la metodologie.

6) Corespunzător riscului descris.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind dispunerea radierii instituției financiare nebancare Societatea Comercială DOMENIA CREDIT I.F.N. — S.A. din Registrul general și Registrul special**

Având în vedere Hotărârea nr. 12 din 17 septembrie 2014 a Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României privind aprobarea prealabilă a procesului de fuziune prin absorbție a DOMENIA CREDIT I.F.N. — S.A. de către GARANTI BANK — S.A., precum și comunicarea GARANTI BANK — S.A. privind realizarea efectivă a fuziunii, înregistrată la Banca Națională a României cu nr. 24.940 din 18 noiembrie 2014,

în baza art. 28 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebanclare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 35 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și al prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 27/2014 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune radierea instituției financiare nebanclare Societatea Comercială DOMENIA CREDIT I.F.N. — S.A. din Registrul general și Registrul special, cu sediul în București, str. Fabrica de Glucoză nr. 5, Novo Park 3, clădirea F, sectorul 2, înregistrată la Registrul Comerțului cu nr. J40/2974/2003, cod unic de înregistrare 15247743, înscrisă în Registrul general și Registrul special la secțiunea h) „Activități multiple de creditare” cu nr. RG-PJR-41—110048, respectiv RS-PJR-41-110008.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 18 decembrie 2014.
Nr. 1.213.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind dispunerea radierii din Registrul general al instituțiilor financiare nebanclare a Societății Comerciale METROPOLITAN 10 IMPEX IFN — S.A.**

Având în vedere solicitarea privind radierea din Registrul general a Societății Comerciale METROPOLITAN 10 IMPEX IFN — S.A., formulată în baza art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebanclare, cu modificările și completările ulterioare, prin Scrisoarea nr. 283 din data de 30 octombrie 2014, înregistrată la Banca Națională a României cu nr. 25.516 din 26 noiembrie 2014, și îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 113 alin. (1) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebanclare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 35 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și al prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 27/2014 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune radierea din Registrul general al instituțiilor financiare nebanclare a Societății Comerciale METROPOLITAN 10 IMPEX IFN — S.A., cu sediul în București, Calea Călărașilor nr. 175, bl. 44, sc. C, ap. 80, sectorul 3, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului cu nr. J40/2185/1993, cod unic de înregistrare 3148576, înscrisă în Registrul general la secțiunea k) „Activități multiple de creditare” cu nr. RG-PJR-41-110105.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 19 decembrie 2014.
Nr. 1.215.

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea cotizațiilor, a termenelor de plată și a obligațiilor declarative pentru membrii Camerei Consultanților Fiscali în anul 2015

În temeiul prevederilor art. 8 alin. (7), ale art. 10 alin. (2) și ale art. 13 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 36 alin. (1) lit. h), ale art. 50 alin. (1) lit. d) și e) și ale art. 51 din Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 6/2012, cu modificările ulterioare,

Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 22 decembrie 2014, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Pentru anul 2015 se stabilesc următoarele cotizații fixe:

A. În cazul persoanelor fizice și persoanelor juridice care sunt membri ai Camerei Consultanților Fiscali la data prezentei hotărâri:

— 410 lei — pentru persoanele fizice, consultanți fiscali activi;

— 170 lei — pentru persoanele fizice, consultanți fiscali inactivi;

— 250 lei — pentru persoanele fizice, consultanți fiscali asistenți;

— 350 lei — pentru persoanele juridice.

B. În cazul persoanelor fizice și persoanelor juridice care devin membri ai Camerei Consultanților Fiscali în anul 2015:

— 1.410 lei — pentru persoanele fizice, consultanți fiscali activi;

— 1.170 lei — pentru persoanele fizice, consultanți fiscali inactivi;

— 750 lei — pentru persoanele fizice, consultanți fiscali asistenți;

— 2.350 lei — pentru persoanele juridice.

Art. 2. — Pentru anul 2015 cotizațiile variabile se calculează prin aplicarea unei cote procentuale asupra valorii veniturilor realizate din activitatea de consultanță fiscală în anul 2014, diminuate cu sumele cedate subcontractorilor și colaboratorilor consultanți fiscali, după cum urmează:

1. pentru persoane fizice: — o cotă de 0,4%;

2. pentru persoane juridice:

a) la venituri realizate de până la 100.000 euro, o cotă de 0,4%;

b) la venituri realizate între 100.001 euro — 1.000.000 euro, o cotă de 0,75%;

c) la venituri realizate de peste 1.000.000 euro, o cotă de 1,1%.

Art. 3. — (1) În anul 2015 plata cotizațiilor fixe și variabile datorate de membrii Camerei Consultanților Fiscali — persoane fizice și persoane juridice — se efectuează până la data de 15 martie 2015. Stingerea datoriilor se face întotdeauna în ordinea vechimii acestora.

(2) Cotizația variabilă pentru consultanții fiscali activi — persoane fizice — se calculează din luna următoare înregistrării la Camera Consultanților Fiscali.

(3) Cotizația variabilă pentru societățile de consultanță fiscală se calculează începând cu luna următoare autorizării de către Biroul permanent al Camerei Consultanților Fiscali.

Art. 4. — (1) Membrii activi ai Camerei Consultanților Fiscali — persoane fizice și persoane juridice — au obligația să depună la Camera Consultanților Fiscali, până la data de 15 februarie a

anului în curs, declarația privind veniturile realizate în anul precedent de raportare, conform anexei.

(2) În cazul în care consultanții fiscali — persoane fizice active — nu au desfășurat activitate de consultanță fiscală în nume propriu, ci doar în numele sau în contul unei persoane juridice, ori nu au desfășurat deloc activitate de consultanță fiscală, vor transmite Camerei Consultanților Fiscali o declarație, conform anexei, în care vor specifica această situație, până la data de 15 februarie a anului în curs.

(3) Societățile de consultanță fiscală care nu au desfășurat activitate de consultanță fiscală vor transmite Camerei Consultanților Fiscali o declarație, conform anexei, până la data de 15 februarie a anului în curs.

Art. 5. — (1) Pentru anul 2015, viza anuală pentru exercitarea profesiei de consultant fiscal, valabilă pentru perioada 15 martie 2015—15 martie 2016, se acordă dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) îndeplinirea în întregime a tuturor obligațiilor față de Camera Consultanților Fiscali, restante și curente, ca excepție de la prevederile Hotărârii Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 6/2012 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, cu modificările ulterioare;

b) depunerea declarației anuale, conform art. 4;

c) depunerea copiei asigurării de risc profesional.

(2) În cazul în care un membru al Camerei Consultanților Fiscali — persoană fizică sau persoană juridică — are activitatea suspendată la data la care solicită acordarea vizei anuale și îndeplinește condițiile de la alin. (1), acesta va primi viza anuală, valabilă începând cu prima zi ulterioară expirării suspendării, până la 15 martie 2016.

(3) Membrii Camerei Consultanților Fiscali care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) pentru obținerea vizei anuale vor fi înscrși pe Lista membrilor Camerei Consultanților Fiscali fără drept de practică datorită neobținerii vizei anuale pe anul 2015, publicată pe site-ul Camerei Consultanților Fiscali. Desfășurarea activității de consultanță fiscală de către consultantul fiscal care nu a obținut viza anuală reprezintă abatere disciplinară.

(4) Îndeplinirea ulterioară a condițiilor prevăzute la alin. (1) atrage acordarea vizei anuale, valabilă începând cu momentul îndeplinirii condițiilor, până la 15 martie 2016, precum și ștergerea de pe lista prevăzută la alin. (3).

Art. 6. — Plata sumelor datorate reprezentând cotizații fixe și variabile se poate face în contul Camerei Consultanților Fiscali (CUI 18677087) deschis la Banca Transilvania, Sucursala Lipscani — IBAN RO36BTRL04101202D58602XX, sau în contul deschis la Banca Comercială Română, Sucursala Sector 4 — IBAN RO91RNCB0075119726870001, precum și în numerar la

